

إثنا عشر رسالة

[36] سی و پنجم وضو عقیب حدث سنت است اجماعاً از برای مجرد کون بر طهارت و منزه بودن از حدث و مستمر بودن بحکم اباحت عبادت و قرب جناب الهی که غایتی است صحیح و راجح باستحباب وضو لنفسه نمیشود چنانکه در حواشی دروس بیان کرده ام سی و ششم فارغ الذمه را وضو بجهت تأهب یعنی مسمور شدن از برای نماز فرض سنت است و در حدیث وارد است، ما وقر الصلوة من آخر الطهارة لوقتها یعنی توفیر و تعظیم نماز فریضه نکرد کسی که تأخیر کرد طهارت تا وقت نماز داخل شود و وقت این وضو قب از اول وقت نماز فریضه است بمقداری قلیل و در نیت قصد رفع حدث و استعداد از برای نماز فرض و تعیین وجه استحباب لازم است سی و هفتم اگر کسی که متوضی باشد انشاء شعر باطل زیاده بر چهار بیت باشد سنت است که اعاده وضو کند و مقطوعه سماعه را در انتقاض وضو بان شیخ در استیصار ندب و استحباب حمل کرده است سی و هشتم عروض رعاف متوضی را بسبب استحباب اعاده وضو میشود و ناقص وضو نیست و روایت محمول برند نسبت سی و نهم اگر متوضی را قلس یا قی عارض شود و مستکره طبع بوده باشد اعاده وضو سنت است و ناقص وضو نیست و اگر چه آنمقدار باشد که دهن را
